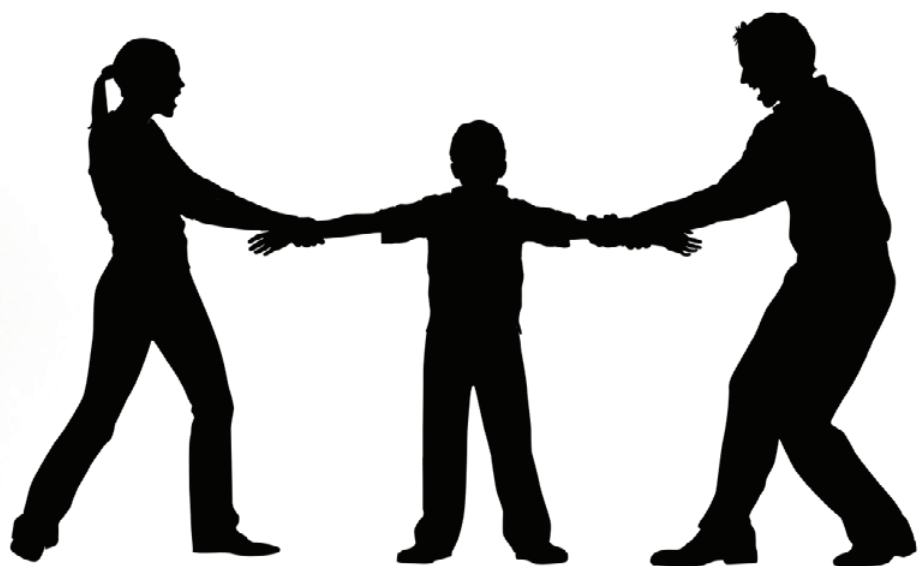

TILVILDARLIG MYND

»Eg havi kært dómin, tí eg haldi ikki hetta kann vera rætt. Eg kenni væl lóggávuna, men tað má vera ein avgerandi munur, tá ið talan er um tvey føroysk foreldur«

Siri Hovsgarð

– Hvat kann vera meira natúrligt, enn at vit hava rætt til at liva og virka í Føroyum, spyr Siri.

Endar í rættinum og á gøtuni í september

Siri og systur hennara keyptu hús í Tårnby fyri nøkrum árum síðani. Har hava tær báðar búð við børnum teirra, men í fjør flutti systur Siri heimaftur til Suðuroynna. Sostatt hava tær báðar tørv á at selja húsini, og í september skulu Siri og dóttirin flyta út.

Samstundis er september mánaðurin, tá ið Siri enn einaferð skal leggja síni sjónarmið fyri einum dómara.

– Eg havi kært dómin, tí eg haldi ikki hetta kann vera rætt. Eg kenni væl lóggávuna, men tað má vera ein avgerandi munur, tá ið talan er um tvey føroysk foreldur, vísur Siri á.

Hon er ógvuliga ørkymlað av støðuni.

– Eg má bara siga sum er, at eg eri bittur. Eg skilji ikki nakar annar kann ráða yvir hvar eg skal búgva, bara tí hann ikki vil heim aftur til Føroya. Tað kennist órættvíst, og sum mín egni frii vilji er tikin frá mær, sigur Siri.

Trúði eg var einsamøll í støðuni

Siri kennir ongan føroying í Danmark, sum er í somu støðu. Hon hevur hoyrt um kvinnur, sum hava børn við donskum monnum, sum eru í hesari knípuni, men ongantíð um tvey føroysk foreldur.

Men ein dagin skrivaði ein tingkvinna úr Suðuroynni um hesa støðuna í miðlunum, og Siri gjørdi av at seta seg í samband við hana.

– Eg havi síðani funnið útav, at tað eru fleiri í somu støðu sum eg, sigur Siri.

Tað er altíð hugaligt at vita, at ein ikki er einsamallur í støðuni, tí tess fleiri lagnur tað ávirkar, tess størri møguleiki er fyri, at onkur myndugleiki tekur málið upp.

– Eg havi tosað við politikarar, sakfórarar, rættarhjálpara, løgregluna og hvat veit eg, men eingin hevur eina loysn, sigur Siri.

Hon er tó vónrík um, at politikararnir fara at gera okkurt við hesa støðuna.

– Eg havi eina vón um, at onkur kemur mær til hjálpar. Og eg ætli mær at stríðast fyri, at avvarðandi myndugleikar taka hesa støðuna í álvara, sigur Siri.

Siri steðgar ikki her

Í dag hevur Siri tikið tað støðu, at hon skal berjast – kosta hvat tað kosta vil. Men hon steðgar, tá ið dóttirin byrjar í 1. flokki um eitt ár, tí tá er prísurin ov høgur.

– Eg vil hava hon skal vaksa upp í Føroyum, og fáa tey virði, sum vit hava har heima. Hon byrjar í 1. flokki um eitt ár, og longu tá missi eg í stóran mun ávirkan á hennara upp-vøkstur. Tá fær hon sterkari tilknýti til Danmark, og tá vil eg ikki skræða hana upp við rót, sigur Siri.

Men inntil tá hevur hon avgjørt, at einki stig fer ov langt, og einki er meira umráðandi enn at berjast. Berjast fyri, at hon og dóttirin sleppa heim aftur til Føroya. At dóttirin kann vaksa upp í Føroyum, og at frælsi hjá Siri aftur fær fótafesti í ríkisrættarlígu støðuni millum Føroyar og Danmark.

– Eg havi altíð verið tilvitað um, at eg vil heim aftur at liva mítt liv. Og eg havi mangan sagt í spøluni, at eg ikki vildi havt eitt barn við einum danskara, tí so hevði eg ikki sloppið heim aftur. Og nú er tað júst tað, sum hendir, sigur Siri Hovsgarð

